

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), розглянула запит щодо відображення підприємством у податковому розрахунку за ф. 1ДФ виплати на користь фізичної особи – платника єдиного податку, яка надала послуги відрядженому працівнику, з урахуванням фактично викладених обставин та в межах компетенції повідомляє наступне.

Відповідно до п.п. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 ПКУ до загального місячного (оподаткованого) доходу платника податку не включаються, зокрема кошти, отримані платником податку на відрядження або під звіт і розраховані згідно з п. 170.9 ст. 170 ПКУ.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 02 лютого 2011 року № 98 із змінами і доповненнями (далі – Постанова).

Інструкція про службові відрядження в межах України та за кордон, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59 (із змінами і доповненнями) (далі – Інструкція), є обов'язковою для органів державної влади, підприємств, установ та організацій, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів.

Однак інші підприємства та організації цей документ можуть використовувати як допоміжний (довідковий).

Пунктом 4 розд. I Інструкції визначено, що підприємство, яке відряджає працівника, забезпечує його коштами для здійснення поточних витрат під час службового відрядження (авансом). Аванс відрядженому працівникові може видаватися готівкою або перераховуватися у безготівковій формі на відповідний рахунок для використання із застосуванням платіжних карток.

У разі якщо працівник застосував платіжну картку для проведення розрахунків у безготівковій формі, йому відшкодовується збір за переказ грошових коштів електронними засобами (згідно з правилами платіжної системи) за наявності документального підтвердження його сплати (виписка з карткового рахунку або інший документ на паперовому носії, що підтверджує суму сплаченого збору).

Підтвердними документами, що засвідчують вартість понесених у зв'язку з відрядженням витрат, є розрахункові документи відповідно до Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів

розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями та ПКУ (п. 14 розд. I Інструкції).

За наявності оригіналів підтвердних документів підприємство відшкодовує в межах граничних сум витрат на найм житлового приміщення, затверджених Постановою, витрати відрядженим працівникам на найм житлового приміщення з розрахунку вартості одного місця у готелі (мотелі), іншому житловому приміщенні за кожен добу такого проживання з урахуванням включених до рахунків на оплату вартості проживання витрат на користування телефоном (крім витрат на службові телефонні розмови), холодильником, телевізором та інших витрат (п. 5 розд. II Інструкції).

Згідно з п. 177.8 ст. 177 ПКУ відряджений працівник отримує від фізичної особи - підприємця, який надавав послуги з найму жилого приміщення та переїзду, копію документа, що підтверджує її державну реєстрацію відповідно до закону як суб'єкта підприємницької діяльності.

Після повернення з відрядження працівник зобов'язаний до закінчення п'ятого банківського дня, наступного за днем прибуття до місця постійної роботи, надати згідно з положеннями Інструкції звіт про використання коштів, виданих на відрядження (п. 11 розд. II Інструкції).

Враховуючи зазначене, оскільки юридична особа тільки компенсує витрати працівника на відрядження, то відображати в податковому розрахунку за ф. 1ДФ сплату працівником коштів за надані під час відрядження фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку послуги, така юридична особа не зобов'язана.

Разом з цим, якщо оплата вартості послуг надходить на рахунок фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку другої групи від юридичної особи, яка не є платником єдиного податку, за найманих працівників, які знаходяться у відрядженні, то умови перебування фізичної особи – підприємця на другій групі платника єдиного податку порушуються, що не дає правових підстав для застосування другої групи спрощеної системи оподаткування.

Також у разі нарахування (виплати) доходів безпосередньо фізичній особі – підприємцю, суб'єкт господарювання на підставі п.п. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 ПКУ виступає податковим агентом в частині відображення такого нарахування (виплати) в податковому розрахунку (форма № 1ДФ), який затверджений наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 № 4, за ознакою доходу «157» (п.п. "б" п. 176.2 ст. 176 ПКУ).

Зазначаємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.